

POCHUTNAWANIE (1) *sb n*

-a-, [-ã-].

N sg pochutnawani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. pochutniwać.

Okazywanie zadowolenia ruchami: [pochutnawanie/ gesticulatio. Volck Rrr2].

Szereg: »pochutnawanie a poruchanie sobą«: Gestus, Obyczáye/ pochutnawanie á poruchanie sobą.

Mqcz 144d.

Synonim: poruchanie.

Cf **POCHUTNAWAĆ**

MP